

૭૮૬

કમાલે મઅશુકા

Reg. No. 104

હસ્તે કરમાયશ

મુનશી અબદુલ મજીદ અબદુલ અજીઝ

કુતુબરોશ બુકસેલર.

તીન દરવાજા-અહેમદાબાદ.

હસ્તે કરમાયશ

અસરફખાં સરીફખાં બુકસેલર,

જમાલપુર નવપીર ટેકરા-અમદાવાદ.

—*~*~*

તાલીફ કરનેવાલે ઓર છપાનેવાલે

હુસેન મીરજી બુકસેલર.

ફાકદાંડ રોડ મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

Shri Jain Vidya Vijay Printing Press

Richey Road-AHMEDABAD.

Printed by Popatlal Amathabhai Shah

પેહલી બાર.

જીલ્લ ૨૦૦૦.

—*~*~*

સને ૧૩૪૦ હિજરી

સને ૧૯૨૨ ઈ. સ.

—*~*~*

કીમત રૂ. ૦-૨-૦

20086

નંદ કંવાલી નાતીયા.

કુરકતમેં મોહમદ કે મેરી બાં પે બનીહે,
 ખતલા દો કહાં મેરા રમુલે મહની હે,
 દીલ ખ્યાલમેં ઉસ માહે અરબ કે હૈ પરેશાં,
 બાં કહતી હૈ કાલીબ મેં મેરી બાં પે બની હે
 શક હોકે કમરને કહા અદ્દાહકી કુદરત,
 કયાં ચાંદ સી સુરત તેરી માહે મહની હે.
 તયબા કા મૈં ખુલખુલ હું ચહેકતા હું નખી છ,
 સરદાર દો આલમ કા રમુલે મહની હે.
 મીલ જાયેં જો અહમદ તો કહુગા યે મૈં ઉત સે.
 કુરકત મેં પિયા દેખો તો કયા ગત યે બની હે.
 આતી હૈ સદા કુચ એ દીલદારે અરબ સે,
 આમોશ અનાંદીલ હો યે કયા નગમા બની હે.
 મુજરીમ હૈં શુનહગાર હૈ સખ કુચ વલે "અફઝાલ"
 જન્મત હૈ જગા જબ તેરી પરતવ શીગની હે.

ગજલ કંવાલી.

સનમ ખાને મેં ચંદન કઅબે મેં કાકુર જલતા હે.
 હમારે ખાનએ દીલમેં ચેરાગે તુર જલતા હે.
 મેરા કાશાના હોવદ્દાઝી અસરા કી મન્ઝીલ હે.
 ચેરાગે મઅરેફત મદે નજરસે દુર જલતા હે,
 સના કયા કર શકે કોઈ જહાં મેં મુસ્કદે રૂપી
 યહાં રીઝવાં કે પર જલતે હે બાલા દુર જલતા હે.
 અનલ હકકી હકીકત કયા અનલ મહબુબકે આગે,
 યહાં મુલીક બદલે આગમેં મન્સુર જલતા હે,
 શુલામે ઝારકો શાહા મદીનેમેં ખુલા લીજે.
 તપે કુરકત સે યાં મરદે સહારનપુર જલતા હે.

હુમરી.

રમુલદાહ ખારે મહની અરબ કે છડો તો લેવડો

ખબરયા મારે રામ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૪૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યા મેદનશુકી

વિષય ૧૪૬૮:૪ ૪૬૮

આપ નહીં આએ ન મથકા બુલાએ' કૈયસે બનાએ
 દુલ્હન્યા રામ
 એયસે અનગરજકે પાલે પડી હું, તનકો ન લેયહો
 ખબરયા મોરે રામ
 દીન દીન તઠપે પિયા રત્નાકો નીન્દયા ન આએ
 આગ લગે જલ જાએ જોબનવા. સુની પડી હું
 સજરયા મોરે રામ
 એક કોઠરયા મેં આના રે જાના, એક હી મેં સોના
 બીછોના રામ
 જો બાલમ તની હટકે બછયો, નૈહર કા
 બાલા જોબનવા રામ
 આએ મોરે બહમના બેઠો મોરે અંગના, મોતીસે
 કરદું બીછોના મોરે રામ

હુમરી.

પીયા તુમહો મઝી મઢની લકબ તુમહારા હાથેમી,
 પીયા તુમ હો,
 રખને દીયા તુમકો વઝીરી, લેહ જાનત હે અંદરૂની
 પીયા તુમ હો,
 પીયા જાહેરમેં તુમ ઉમ્મી ઠહાયો, હું બાતીન ઇદમે
 લહૂની, પીયા
 આન બસો પીયા મોરી નગરયા, તુમ બીન નગર
 મોરી સુની, પીયા.
 “અકબર” આસ લગાએ ખડા દુવારે, મેં હું ગઢા તુમ
 પુની, પીયા તુમ હો

ગઝલ.

સુજસે બન બન કે બીગડના ઉસ બુતે બે પીર કા,
 ચે કરી શમાહે મેરી બી ગડી હુઈ તકદીર કા.
 પેચ તેરી જુલ્ફ મેં હય બલ મેરી તકદીરમેં.

કયા મીલા હે સીલસીલા જંજીર સે જંજીર કા,
 મરતે હમ નામા ને આયા ઉસ ખુતે બે પીર કા,
 આ મયા લીજખા હુવા આગે મેરી તકદીર કા,
 સર કટાને કે લીયે મકતલ કી બાનીખ હુમ ચલે,
 આજ દેખા બાએજા બોહર તેરી શમ્શીર કા,
 યે ન હોગા મુજ સે અય દીલમેં તેરી મીનત કરે,
 તું મીટા શકતા નહીં લીજખા મેરી તકદીર કા.

ગઝલ.

પસંદ આયા હે દીલ મેરા તો અપને પાસ રહને દો,
 મુજે સારી ખુદાઈ ગર ખુરા કહતી હે કહને દો.
 અહુ કે ઘરસે પીછલે પહર અબ કુરસત મીલી તુમ કો,
 અબી કમું રહમ કરતે હો મુસીબત કુઅ્થ તો ચહને દો,
 તુમહારે હર ઘડી જગડોસે મેરા નાક મેં હમ હે.
 ન ખુલવાઓ બાં મેરી બસ ઈસ કો યું હી રહને દો.
 કીયા જબ કતલહી મુજ કો જરાસી દર તો ઠેરો,
 તડકન દેખ લો મેરા લહુ બહતા હૈ બહને દો.

ગઝલ કંવાલી.

કિરાકે નળી ને સતાયારે લોગો,
 મેરા હમ લબોં પર હે આયા રે લોગો,
 મેં અબ આહ કરતા હું કહ દો સંભલ જ,
 બહુત ચર્ખ ને સર ઉઠાયા રે લોગો.
 હરે પાક પર હાય મેં હી ન પહોંચું,
 મુકદ્દરને મુજકો હરાયા રે લોગો.
 ખતા વાએઝોં કી કહો હમને ક્યાકી,
 ને દીલ બી કીશી સે લગાયારે લોગો.
 રસાઈ હુધ મુસ્તકોતક ને મેરી,
 ખુદા હમ ને ઘર ખેઠે પાયા રે લોગો.
 મએ ઇશક પી કે મેં હો બહ “ બેખુદ ”

ਧੜੀ ਅਯਾ ਤੋ ਦਿਲਮੇਂ ਸਮਾਯਾ ਰੇ ਫੋਗੇ

ਫੁੱਲੀ.

ਸੁਰਖਵਾ ਧੀਮੇ ਤਪੋ ਮੇਰੀ ਯੁਨਰੀ ਕਾ ਰੰਗ ਓਹ ਅਧ.

ਖੁਪ ਲਗਤ ਰੰਗ ਪ੍ਰੀਤਾ ਮਰਤਾ ਏ,

ਮੇਰੇ ਪੀਯਾ ਕੋ ਘਟਕ ਰੰਗ ਆਯੋ,

ਭੋਨ ਰੰਗ ਯੁਨਰੀ ਰੰਗਾਓ " ਨੀਅਮੀ "

ਏਸੇ ਵਾਲ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਏ ਆਯੋ.

ਮਲਲ ਠੰਢਾਵੀ.

ਹਰ ਆਂਧ ਕੀ ਪੁਤਲੀ ਮੇਂ ਹਰ ਘੋੜ ਦੀਵ ਮੇਂ ਠਹੀ ਏਂ,

ਸੋਹਰਾ ਏ ਅਮਾਨੇ ਮੇਂ ਅਯਾ ਪਰਛਾ ਨਸ਼ੀ ਏਂ.

ਸਮਝਾ ਡਾਢ ਕਯੋ ਮੇਂ ਡਾਢ ਫੇਰ ਮੇਂ ਭਨ ਡੇ,

ਅਯਾ ਗੈਰ ਸੇ ਦੇਖਾ ਤੋ ਧੜੀ ਏਂ ਨ ਧੜੀ ਏਂ.

ਹਰ ਸਥ ਮੇਂ ਧੜੀ ਧੁਰੇ ਏ ਹਰ ਅ ਧੜੀ ਮੈਲੁਫ,

ਵੇਕੀਨ ਨ ਫੁਲਕ ਪਰ ਨ ਵੋਹ ਆਵਾਯੋ ਅਮੀ ਏਂ.

ਸੁਵੀ ਪੇ ਕਸ਼ੀ ਘਟਕੇ ਵੋਹ ਕਹੁਤੇ ਏਂ ਅਨਲ ਡਕ,

ਫੁਲਕਾ ਵਹੀ ਵੀਯਤੇ ਏਂ ਕਹੀ ਸਥ ਨਸ਼ੀ ਏਂ.

ਪੁਛਾਏ " ਨੀਅਮੀ " ਕੋ ਅੀ ਪਛਾਨਤੇ ਏ ਤੁਮ,

ਕਹੁਨੇ ਲਗੇ ਏ ਅਨਤੇ ਏਂ ਵੋਹ ਅੀ ਤੋ ਫੁਮੀ ਏਂ.

ਮਲਲੇ ਕਾਸੀਮ.

ਅ ਕੇ ਅਤ ਮੈਂ ਨੇ ਪਛਾਯਾ ਤੇਰਾ ਏ ਘਾਰ ਕੇ ਪਾਸ,

ਸਾਫ਼ ਤਹੁਰੀਰ ਥਾ ਓਨਕਾਰ ਅੀ ਓਨਕਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਘੈਰ ਕੇ ਬਾਏ ਮੇਂ ਸਾਧਕ ਵੋਹ ਓਠਾਵੇ ਕਾਸੀਫ,

ਠਾਲ ਦੇਨਾ ਮੇਰਾ ਅਤ ਘਾਰ ਕੇ ਦੀਵਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਕਥਾ ਕਰੇਂ ਯੇ ਦੀਵ ਕਮਯਾਤ ਸਮਝਤਾ ਡੀ ਨਹੀਂ,

ਘੁਫ਼ ਸੀਤਮ ਸੁਫ਼ਨੇ ਕੋ ਅਤਾ ਏ ਸੀਤਮਗਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਏ ਅਯਾ ਤੇਰੀ ਨਸ਼ੀਫਤ ਤੋ ਵੇਕੀਨ ਨਾਸੇਫ,

ਧੀ ਪੀਯਲ ਅਤਾ ਏ ਰਯ ਫੇਤੇ ਏਂ ਅੰਗਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

ਓਫ਼ਕੇ ਅਫ਼ਕਰ ਸੇ ਅਲੰਦੀ ਪੇ ਏ ਕਾਸੀਮ ਕਾ ਦੀਮਾਗ,

ਵਰਨਾ ਕਥਾ ਰਯਾ ਏ ਓਸ ਆਯੋ ਨਾਘਾਰ ਕੇ ਪਾਸ.

હુમરી.

નીન્દયા લાગી મેં સોય ગઈ શુધ્યાં,
 સોય ગઈ શુધ્યાં મેં ખોય ગઈ શુધ્યાં.
 ઘેરન નીંદ કહાં સે આઈ,
 સોત દેખ રસાએ ગયે સધ્યાં, નીન્દયા
 મેં તો જનમ કી અલાગી “ નીભમી ”
 તુમ હો જગત કે શુસૈયાનીન્દયા લાગી,

ગઝલ કંવાલી.

શુઝર ગયા હે ઝમાના ગયે લગાએ હુએ,
 મહે વેસાલ કે મુદત હુધ ઉડાએ હુએ.
 બહારે બાગ સે ખુલખુલ હે દીલ લગાએ હુએ,
 ખીઝાં લી તાક મેં જોડી હે સર ઝુકાએ હુએ.
 ફલક ને પીસ કે ગો સુરમા કર લીયા હમ કે,
 મગર હસીનેાં કી નજરોં મેં હેં સમાએ હુએ.
 ખુદા કે વાસ્તે દરબાં ન રોકના મુજકે,
 કે હમ બી આએ હેં ઉસ શોખ કે ખુલાએ હુએ.
 કીસી કે મુંહ સે ન નીકલા હમારે દફન કે વકત.
 વ ઈત પે ખાક ન ડાલો ચે હેં નહાએ હુએ,

ગઝલ.

અલી કમસીન હેં કયા જાને વોહ કયા શય હે દગા દેના,
 જમાની આ કે સીખલા દેગી ઉન કા દીલ દુખા દેના.
 જો પુછે તુજ સે અય કાસીદ હમારી ખાના ખરબાદી,
 રૂબી પર ઉઠા કર ખાક રખના ઔર ઉઠા દેના.
 ન હમ સમજે ન કાસીદ મરખરા સમજા કે ચે કયા હે,
 દેહાદે પર હમારા નામ લીખના ઔર મીટા દેના.
 કબી બુલે સે જો આના મેરે ગોરે ગરીબાં પર,
 પ્રમજાકર ગેર કી તુરખત પે દો આંસુ બહા દેના.
 લીયાકત ” નીન્દ મેં કહતા હેં મુંહ મુએ નજર કરકે.

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਲੀ ਰੋਜ਼ਾ ਖ਼ਾਨ ਆਂਧੋਂ ਠੀ ਫੀਆ ਦੇਨਾ.

ਗਯਾਨ ਅੰਨਵਰ.

ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਗਰ ਹੀਏ ਐ ਮੁਝਕੋ ਆਲੀ ਸਾਖੀ,
 ਵੋਹੁ ਭੀ ਵਧਦੇ ਨਹੀਂ ਆਖੀ ਡੇਂ ਆਲੀ ਸਾਖੀ
 ਯੁਮ ਤੇ ਯੁਮ ਆਲੀ ਹੀਏ ਗੈਰ-ਕੀ ਆਤੀਰ ਅਕਸੋਆ,
 ਭੈਰੀ ਕੀਸਮਤ ਮੇਂ ਨ ਥੀ ਐਕ ਆਲੀ ਸਾਖੀ.
 ਤੇਰੇ ਮੈ ਆਨੇ ਕਾ ਸਫ਼ਾ ਤੁ ਪੀਵਾ ਡੇ ਖ਼ਤਨੀ,
 ਮਸਤ ਡੇ ਭਭੇਂ ਰਹੇ ਆਂਧੋਂ ਮੇਂ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ.
 ਮੇਰੇ ਉਲਫ਼ਤ ਕਾ ਪੀਵਾ ਸਫ਼ਰ ਤੇ ਫੀਨ ਫਾਥੋਂ ਸੇ,
 ਮੇਰੇ ਉਲਫ਼ਤ ਫਾਥੇ ਆਥੇ ਸੇ ਕਾਲੀ ਸਾਖੀ.
 ਮੇਰੇ ਮਸਤੀ ਮੇਂ “ ਅੰਨਵਰ ” ਤੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਡੇ ਆਲੀ,
 ਆਮ ਲੇਵਾ ਡੇ ਤੇਰੇ ਰੋਜ਼ੇ ਕੀ ਭਾਲੀ ਸਾਖੀ.

ਗਯਾਨ ਕੰਵਾਲੀ.

ਫ਼ਰਮ ਸੇ ਫੈਰ ਮੇਂ ਭਾ ਕਰ ਕਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ,
 ਯੁਫ਼ਾ ਯੁਫ਼ਾ ਨ ਸਹੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ.
 ਭਭੇਰੇ ਵੋਹੁ ਭਭੇਰੇ ਤਰਘੀਰ ਐ ਕਰ ਦੇਂਗੇ,
 ਭਭੇਰੇ ਵੋਹੁ ਭਭੇਰੇ ਅਪਨਾ ਗੁਲਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ.
 ਅਫ਼ੁ ਕੀ ਤਾਂਗ ਖ਼ੁਰੀ ਪਰ ਗਵਾ ਯੁਕਾ ਡੇ,
 ਵੋਹੁ ਵਗਾ ਤੇ ਸਾਖੀਫ਼ੇ ਮੇਂ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ.
 ਯੁਰੀ ਰਹਾ ਭੇ ਤਰਕਤੀ ਪੇ ਫੁਲੇ ਰਾਮ ਭਨ ਕਾ,
 ਅਭੀਭੇ ਮੀਸਰ ਤੋਂ ਯੁਫ਼ਾ ਗੁਲਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ.
 ਫ਼ਮੇਂ ਤੋਂ ਫ਼ਸ਼ ਡੇ ਯਾ ਤੁਰ ਸਭ ਭਰਾਭਰ ਡੇ,
 ਭਭੇਰੇ ਮੀਵੇਂਗੇ ਵਧੀਂ ਫ਼ਮ ਕਲਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ.
 ਭੇ ਮਧ ਕਫ਼ਾ ਮੇਂ ਪਫ਼ੇਰੇ ਨਮਾਭੇ ਫ਼ਸ਼ਿਕ ਕਲੀ,
 ਭਨਾਭੇ ਪੀਰੇ ਮੁਝਾਂ ਤੋਂ ਫ਼ਮਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ.
 “ ਕਵੀ ” ਯੇ ਭੀ-ਭਗੀ ਭਤਨੀ ਤੇ ਅਪਨੀ ਆਖੀ ਡੇ.
 ਫ਼ਰੇ ਫ਼ੁਲੇਰ ਪੇ ਭਾਕਰ ਤਮਾਮ ਕਰ ਦੇਂਗੇ.

મુસ્તાઝાદ.

વોહ ખતમે રસૂલ અર્ધિનએ રૂએ ખુદા હે,

કયા બને કે કયું મીમ કા એક પરદા લીયા હે,
પંસશાર એ કયા હે.

તુજ સા કોઈ આલમ મેં હસીં હો નહીં સકતા,
અય દીલબરે યકતા.

એ કુચ્છ કે કહું હુસ્ન કો તેરે વોહ બખ હે,
મહબુબે ખુદા હે.

કરતા હે ખુદા વોહલી એ મરઝી હે તુમહારી,
અય સરવરે આલી.

કહતે હેં છસે લોગ મુકદ્દર કા લીખા હે,
વોહ તેરી રજા હે.

ખુશ બાશ દીલા હિંદ સે અબ કરતે હેં હિજરત,
લે ખુદા ગઈ કિસ્મત.

સર હે તેરા સંગે દરે મહબુબે ખુદા હેં,
કયા બખતે રસા હે.

દામન હે તેરે હાથ મેં ચાહે દોં જહાનકા,
અબ ફિક્ક કહાં કા.

કુચ્છ માંગલે “બેખુદ” કે યહી વકતે દુઆહે,
કયા સોચ રહા હે.

અપના બના લો કીસ કો યા હો રહો કીસીકે.

મઅશુક હો બગલ મેં જલસે હોં મય કરી કે,
મેરે લીયે યહી હેં અસખાબ ઝીન્દગી કે.

મહશીલ મેં તેરે આકર હમ લુટ ગયે સિતમજ
હંસ હંસ કે લે લીયા દીલ સદે તેરી હંસ
દીલ મેં કીસી કે બના અચ્છા નહીં તુમહારા,
અપના બના લો કીસ કો યા હો રહો કીસી કે.
છન કો હે હમ સે નફરત કુરબાન હમ ઉસી કે,

કયા કયા કરીશમે દેખે કમળખત આશકી કે,
કુરુત મેં અશકે હસત આંસુ બહા રહે હેં,
તકલીર સો રહી હે પરદે મેં બે કસી કે,
લિલાહ અબ તો બગો હે રાત ચોડી બાકી,
મુંહતો ઈધર કો ફેરો દીન હે કસી ખુશી કે

કયા બહાદુરથે મોહમદ કે ધરાને વાલે.

ધર ખુશીસે રહે ખાલીકમેં લટાને વાલે,
ચન્દ સાળીર થે મોહમદ કે ધરાને વાલે.
બેઠને પાચે ન ધર મેં બી મગર શુક કીયા,
એયસે હોતે હે મુશીબત કે ઉઠાને વાલે.
ઉન કે પેરવ બે હુચે વોહ સરે મન્જીલ પહોંચે,
રહ ગચે વોહ બે ન થે રાહ પે આને વાલે.
હીખ ગચે અપની હીતાબોં મેં નખુવત કે નીશાં,
ઉલમા મુસલ્મા ઈસા કે ઝમાને વાલે,
ગન્જે પરવીઝ કે બનીખ બે હુવા શાહકા ગુઝર,
કુન્જયાં લાચે પચે નઝર ખઝાને વાલે,
કરબલા મેં બે હુવે કારદીલ એક-બ લાખોં
પે દીલાવર થે કોઈ આંખ ચૂરાને વાલે.
લુકમેં ખ્યાસ મેં એક એક હઝારોં સે લડા,
કયા બહાદુર થે મોહમદ કે ધરાને વાલે.
હૈફ સહ હૈફ રહે ખુદ લખે દરયા ખ્યાસે,
હશમેં ચરમચે કોસર કે લટાને વાલે.
કયસે પચતાબેંગે દોઝખમેં જલેંગે છસ દમ,
ખીમચે આવે મોહમદકે જલાને વાલે.
જલવચે નુરે ખુદાઈ બી કોઈ છુપતા હે,
કયસે કયસે હુચે નાદીમ ન છુપાને વાલે.
આજ તકે નકશે શરીખત ન મીટા, પર ન મીટા,
મીટ ગચે આપ હી છુતને થે મીટાને વાલે.

તુ બી રાહી હો મદીને કી તરફ જલ્દ “અમીર
ગોલ કે ગોલ ચલે બતે હેં બનેવાલે.

ચાર બચતે જમાલ.

ઠાકુલકી તરહ આપ જો બલ ખાચે હુચે હો,
મઅલુમ હુવા ગયર કે બહુકાચે હુચે હો.
બનાં નહીં રહને કા ચદા એક ઝમાના.
આજ ઔર હે કલ ઔર નહીં ઈસ કા ઠીકાના.
હો બચગા ચંદ શેઝ મેં ચે હુસ્ન રવાના,
અસપર કે મેરી બન તુમ ઇતરાચે હુચે હો
અદ્વાહ કરે આપ બી આશીક હોં કીસીપર,
ઔર ઈસ કે સેવા ચેન ન આચે તુમ્હેં હમાંબર.
મઅલુમ હો તબ ઇશક ઇસે કહતે હેં દીલબર,
બર મેરી તરહ તીરે સિતમ ખાચે હુચે હો.
કયુ ઢેડી નઝર આજ હે કયા દીલમે હે ઠાની,
મુંહ સુખ ગરમાચે હો યા જોશે જવાની.
યા ગયર ને કુચ્છ આપ સે લગાઇ મેરી બની,
તેવર સે નુમાયાં હૈ કે બલ ખાચે હુચે હો,
હિસ સોખને દેખા જો મુજે મુઝતરો હૈરાં,
ફરમાયા “જમાલ” આપહે કયું આજ પરેશાં.
લો આજકી સબ હોચેંગે હમ આપકે મેહમાં,
અરમાન ન બાકી રહેં તરસાચે હુચે હો.

ગઝલે કાસીમ.

તબે નઝઝારા હો કયા હિસ દીલરખા કે સામને,
હો ગચે મુસા બી બેહોશ બ કે શામતે.
દેખના ચે હે ક વોહ કબ તક નહીં કરતે હદક,
હમ લીચે બચ્દે હેં દીલ તીરે અદાકે સામને.
અસ કદર હુન્યા મેં તુમ ચાહો સતાવો અય ખુતો,
ઈસ સિતમ કા હુત્દ આચેગા ખુદા કે સામને.
સહમચો રંજે અલમ બેતાબીયો અન્દોહો ગમ,

હાય કુરકત મેં હુએ કીસ કીસ બલા કે સામને.
 મેહમાં જસ દીન સે હે વો હુર વથ અય બાહીદો,
 હેય હે જતત મેરી ઇશ્રત સરા કે સામને.
 હો ગયા બન્દા ખુતોં કા દેખ કર હુરનો જમાલ,
 બચગા કીસ મુંહ સે અય “કાસીમ” ખુદા કે સામને.

ગઝલ.

એ દર્દ મેરે દીલ કા કુરકત મેં કમ ન હોગા,
 ઉલફત મેં જાન દેંગે હમ કો બી ગમ ન હોગા.
 હુરોં સે ફાલ લગાઉં ઔર તુજકો ભુલ બાઉં.
 અયસા યુસુર મુજ સે તેરી કસમ ન હોગા.
 કાસીમ મેં માનતા હું કહના તેરા યે સચ હે,
 વોહ શોખ આયેગા કમ જબ તેરા દમ ન હોગા.
 જોરો સિતમ વોહ ઢાએં દીલ ખોલ કે સતાએં,
 પચતાએંગે વોહ ખુદ હી જબ મેરા દમ ન હોગા.
 મહખુએ હક સે ઉલફત હે “ઇબ્રાહીમ” તુજકો
 બક્ષગા તેરા ખાલીક કુચ્છ દર્દો ગમ ન હોગા,

ગઝલે કાસીમ.

ખુતોં કે જુદમ સે નાલાં હર એક જહાં મેં હે,
 જો ઉન સે દીલ ન લગાએ વહો અમાં મેં હે.
 હસી યું તો હજારો જહાં મેં હેં લેકીન,
 અહા હર એક સે નીરાલી તુમહારી આન મેં હે
 તેરે બેગયર ન કયુંકર હો. અન્દમી બે લુત્ક,
 હર એક શય કા મઝા જાન સે જહાન મેં હે.
 તખીઅત ઉસ સે શબે ગમ બહેલતી હે “કાસીમ”
 કીસી કી સુરતે દીલકશ જો મેરે ધ્યાન મેં હે.

તમામ શુદ.

ધર બપોઠે જમાનેભરકી સેર કરો.

સ્કીપુતલી યાને દુરે અરખ	૦-૬-૦	સખાવતનામા	૦-૨-
જુદીકી લક્કી	૦-૬-૦	શાદીનામા વફાતનામા	૦-૨-
આતશી નાગ	૦-૬-૦	નુરનામા	૦-૨-
ખાન એજેખ	૦-૭-૦	સકરાતનામા	૦-૨-
નેકે ખસલત	૦-૬-૦	ખુદાકી રહેમત	૦-૨-
તારા ખુરશીદ	૦-૪-૦	મોજુઆ રમુલે ખુદા	૦-૨-
હન્દરસબા ખાતસવીર	૦-૩-૦	શહાદતનામા	૦-૨-
નાવેલ જવાન ખીવી	૦-૬-૦	મોલુદ ગુલખરે જન્મત	૦-૪-
નાવેલ પીઆરીકા આશીક	૦-૩-૦	હદીએતુલ મુરદેમીન	૦-૮-૦
નાવેલ કમસીન ખીવી	૦-૬-૦	સાને સાખીર	૦-૨-૦
મજલે મહફીલ	૦-૬-૦	રોજેતુ સશાહદા યાને	
આલકે ગુલગુલ	૦-૨-૦	૧૦ મગ્બલીસ	૧-૦-૦
લીસારે ગુલગુલ	૦-૨-૦	કરસા લયલા મજનુ	
આબાકી જોગન	૦-૨-૦	ખાતસવીર	૦-૩-૦
જમાલે મેહબુબા	૦-૨-૦	મલનવી જહેરે કરક	
મહનીકી ખહાર	૦-૨-૦	ખાતસવીર	૦-૬-૦
કિસ્સા નાજની પઠાન		કીસ્સા હાતમ તાર્કકા	૧-૦-૦
ખાતસવીર	૦-૨-૦	રાડોકો શાદી	૦-૪-૦
કિસ્સા આહુ	૦-૨-૦	કિસ્સા મન્સુર	૦-૬-૦
બેર નામા	૦-૨-૦	કિસ્સા ગુલસનો ખર	૦-૬-૦
બેમીકા ખરન	૦-૨-૦	દુવાએ ગંજુલ અર્સ	૦-૨-૦
હદીદે કરમલા	૦-૬-૦	આદમ ફીલ હદીસ	૦-૮-૦
કમાલે માસુકા	૦-૨-૦		

* ઝરૂરી ઇત્તલા. *

ખહાર ગાઉકે ખરીદારોકો કીતાબે મગાતે વખત પુરા પતા યાને નામ-મુકામ-પોસ્ટ જલ્લા-તાલુકા-સાફ સાફ તમે લીખના ચાહીયે. ખત સાફ ન લીખાનેસે ઉસ ખતકા યા જવાખ નહી દીયા જતા. ઓર ૧ એક રૂપેસે કમકા વી કીસ્સાકા ભેજ નહી જતા.

કીતાબ મીલનેકા પતા—

હુસેન મીરજી બુકસેલર.

ફાકલન રોડ મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

